“In On, Jezus, je bil, ko je začel, star približno trideset let; imeli so Ga za Jožefovega sina.” (Luka 3, 23)
Dne 3. januarja 1844, zvečer

1 Pričnite torej takoj zopet z besedilom, ki ste ga izbrali in videli bomo, ali vsebuje kako luč, primerno za našo stvar.
2 “In On, Jezus, je bil, ko je začel, star približno trideset let; imeli so Ga za Jožefovega sina.”
3 Besedilo je dano in z njim res bleščeča luč! Resnično, pri tem besedilu bi morali še celo vi na prvi pogled videti do dna stvari, ki tukaj ustreza namenu. Poizkusimo, morda boste po krajšem uvodu sami ugledali luč.
4 Bil je star približno trideset let, ko je pričel poučevati in imeli so Ga za telesnega sina tesarja Jožefa.
5 Kdo je “On” ? - To je sam Gospod, ki je od večnosti in bo večno isti Gospod!
6 Kako je bil potem trideset let star, On, ki je večen? *Večni je ustvaril samega sebe prvič in zadnjič kot človeka* in kot človek je tudi On štel na sebi čas, ki je bil iz Njega od večnosti.
7 Imel je blizu trideset let. Kaj naj to pove? Ali je mogel On kot Bog človek, šteti trideset let? Prav gotovo ne, kajti bil je večen; to je mogel samo kot človek.
8 Pričel je poučevati. Kako pa? Kot Bog ali kot človek? S pristavkom: “In imeli so Ga za telesnega sina tesarja Jožefa” je dovolj jasno izpričano, da je komaj tridesetletni *“On” pričel poučevati le kot človek* in ne kot Bog; kajti Bog v Njem se je proti komaj tridesetletnemu tesarjevemu sinu obnašal, kakor se proti vsakemu človeku obnaša njegov notranji duh. Tega je potrebno najprej prebuditi z ustrezno zunanjo dejavnostjo, ki izhaja iz ljubezni, vse dokler ne prične delovati iz lastne moči, kot samodejavno bitje.
9 Ta komaj tridesetletni, navzven sin tesarja Jožefa, *je pričel poučevati popolnoma kot človek in nikakor ne kot Bog.* Božanstvo je delovalo v Njem samo ob priložnostih v tolikšni meri, v kolikoršnji jo je osvobodil; *vendar se brez dejanj Božanstvo ni pojavilo*.
10 Vprašanje: Kako je zmogel pričeti učiti ta, komaj tridesetletni človek, za kar je potrebna velika učenost, ki zahteva mnogo učenja in neko veliko načitanost? Od kod Njemu ta velika modrost?
11 Kajti poznamo Ga; tesarjev sin je, delal je v poklicu svojega očeta dovolj pogosto pred našimi očmi. Vemo, da ni nikoli obiskoval šol; tudi se ne moremo spomniti, da bi ob kaki priložnosti vzel knjigo v roke in jo prebiral. Bil je navaden rokodelec, skoraj do tega trenutka in glejte, sedaj je učitelj in Njegov nauk je poln maziljenja in globoke modrosti, čeravno izgleda ves kot tesar. Kako dolgo je tega, ko je skupaj s svojimi brati pri nas gradil hlev za osle? Samo oglejte si Njegove, prav po tesarsko žuljave roke in vidite, učitelj je in še prerok povrhu, ne da bi okusil preroške esenske šole od znotraj. Kako naj si to razlagamo?

12 Glejte, dobesedno takšno je v resnici spričevalo, ki so ga dali tesarjevemu sinu v Kafarnaumu (J.Lorber: Kapharnaum)! Iz tega spričevala jasno izhaja, da iz komaj tridesetletnega tesarja res ni moglo gledati kaj prida Božanstva, kajti drugače bi ga morali počastiti z nekim drugim spričevalom.
13 Od kod je vzel ta, zgolj človek, tolikšno sposobnost poučevanja, ko pa ni ne študiral ne kaj dosti bral? Ta človek se je moral za svojo sposobnost poučevanja zahvaliti samo svoji dejavnosti.
14 Njegova dejavnost pa je izhajala samo iz Njegove nenehne velike ljubezni do Božanstva in prav tako tudi iz ljubezni do bližnjega. *Vsako dejanje je žrtvoval Bogu* in ga je vselej storil tako, da ni imel nikoli pred očmi lastne koristi, temveč samo korist svojega bližnjega. Poleg tega je ta človek vsakodnevno porabil tri ure za splošen počitek v Bogu.
15 *S tem je v sebi dremajoče Božanstvo prebujal vse bolj, v vsem njegovem izobilju* in si Ga zadolžil k dajatvam v skladu s Svojo dejavnostjo. In ko je, kot omenjeno, dosegel komaj trideseto leto, se je Božanstvo v Njem prebudilo že do tolikšne mere, da je po njegovem duhu modrosti prejel tiste vzvišene sposobnosti, s katerimi je mogel pričeti s poučevanjem, za kar je bil poklican.
16 Po tem uvodu vas sprašujem, ali ste že zagledali nadvse močno svetlečo luč v tem besedilu? Ja, že ste jo zagledali in vidite tudi, kaj imam v mislih, zato se bomo v zaključku čisto na kratko izrazili, da zadeva ne bi zadobila odvečne razvlečenosti.
17 Kako naj se potemtakem glasi zaključek? Vidite, čisto na kratko, takole: “Pojdite in storite enako!”
18 Nikar ne mislite, da morete Božjega duha v sebi prebuditi samo z veliko branja in proučevanja; s tem Ga prej ubijete in odnesete kot truplo v grob. Delujte, namesto tega, v skladu z osnovnimi pravili življenja, pa bo vaš duh oživel in našel v sebi vse, česar drugače po branju tisočerih knjig zanesljivo ne bi našli!
19 Če pa je duh živ, pa kar berite in z branjem ali s poslušanjem Moje besede boste zbirali sadeže, ki imajo živo jedro ali dno. Brez poprejšnje obuditve duha pa žanjete samo prazne lupine pridelka, v katerih ni živega jedra; živo jedro pa je notranje, živo duhovno razumevanje.
20 Od kod pa naj bi to drugače prišlo, ako duhu ne damo najprej svobodne dejavnosti in ga ne oživimo? Telo je zunanja lupina, ki odpade in strohni; duša pa je hrana in telo duha. Kaj naj dam vašemu duhu, ako berete le zato, da bi obogatili samo vaše, zunanji naravi ustrezajoče spoznanje? Vaš duh, ki še ni oživel in ni v pravi meri dejaven za življenje, ne sprejme vsake prebrane besede takoj, s svojim živim spoznanjem. Besede od zunaj, ki je prebrana še kot zalupinjena, duh ne more

izpolniti s svojim živim jedrom, s čimer bi jo oživil in šele s tem naredil učinkovito.
21 Zaradi tega vedno velja staro osnovno pravilo: Ne bodite le prazni poslušalci, temveč udejanjevalci besede. Šele tedaj boste v sebi živo občutili božanskost njenega izvora!
22 Menim, da bo tudi to menda jasno; toda ker človeku, kakor sem že večkrat poudaril, ni luči nikdar dovolj, bomo prihodnjič stopili do nekega osrednjega sonca po vaši izbiri.

Jakob Lorber
Pojasnila svetopisemskih besedil